GÖNÜL KÖPRÜSÜ

Şiir Dergisi

Kış 2025 / Sayı: 1

GÖNÜL KÖPRÜSÜ

Şiir Dergisi

Kış 2025 / Sayı: 1

BU SAYIDA

Osman Akçay/ Aşk Benim Olsun/ 3
Halil İbrahim Meral/ Âdem-İ Derk/ 4
Şükrü Atay/ Gönül Köprüsü/ 5
Hayrullah Değerli/ Baktım Ağladım/ 6
Özkan Demir/ Sevdanın Rengi/ 7
Murat Kahraman/ Unuttuk/ 8
Ahmet Kara/ Yollarım Uzak/ 9
Sakin Karakaş/ Bizim Eller/ 10
Ayhan Sağır/ Oldu mu?/ 11
Bülent Arkan/ Gelin Ey Ebabiller/ 12

Yayın Yönetmeni
Dr. Osman AKÇAY

Editör ve Son Okuma
Dr. Osman AKÇAY

e-posta
osmak@outlook.com

Eserlerin hukukî sorumluluğu yazarlarına aittir. Gönül Köprüsü Dergisi'nden yapılan alıntılarda kaynak gösterilmesi zorunludur.

DR. OSMAN AKÇAY

Aşk Benim Olsun

Sükûnet bulduğum yegâne rıhtım
Saçından bir adet tel benim olsun
Uğruna canımı vermektir ahtım
Bağrına dokunan yel benim olsun

Bereket yağmuru üstüne yağsın
Mutluluk coşkusu gönlüne ağsın
Aşkımın huzuru ruhuna sığsın
Yoluna yönelen sel benim olsun

Gözünü görünce bir ceylan sandım
Kayboldu benliğim sevdana kandım
Hep seni düşündüm adını andım
Yüzünü süsleyen çil benim olsun

Hasretlik gidersem olmaz mı bazı
Tükense kaybolsa içimde sızı
Takardım yüzüğü olsaydın razı
Şakıyıp söyleyen dil benim olsun

Tutunca elini ısındı içim
Dedim ki yaparım onunla geçim
Yuvamı kurmada en iyi seçim
Teklifim bakidir zül benim olsun

HALİL İBRAHİM MERAL

Âdem-i Derk

Mahmurluğun sancısında
Kasvete nail bir gaye
Örselenmiş hislerim
Darağacımdan almışçasına paye
Anlık durağan anlık sağanak
Med-cezir marifeti
Yıkıntılar döküntüler…
Eyvahın neresinde istikbâlim?
Hangi ukdede saklı imdadım?
Karanlık yolumun neresindeyim?

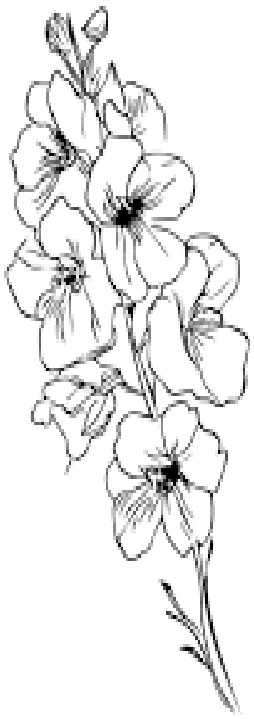

Kifayetsiz sözlerim kulağımdan nasipsiz!
Kelebek ömrü bir can ki
Yine de Hasib'inden habersiz…
Bir durak imtina derken
Ahmak yanım vesvese besler koynunda
Can benimmiş gibi
Ruhumu nasıl da esir tutmakta…

Ey bedbaht fikir!
Zikrinde mutmain değilsin ne söylesem
Ömrüme katran döküp gözümü köreltmesen…

ŞÜKRÜ ATAY

Gönül Köprüsü

Gönül köprüsünden girsen içeri
Oradan çıkmayı düşünemezsin
Olmalısın sen de sözünün eri
Su olup akmaya üşenemezsin

Köprülerden geçer savaşta erler
Bu vatan uğrunda verilir serler
El öpmekle dudak aşınmaz derler
Köprüden geçmekle aşınamazsın

Değeri geçici dünya postunun
Suyu akıp gider kırık testinin
Sana ihtiyacı varken dostunun
Düşman silahını kuşanamazsın

Kan kardeşin olup karışır kana
Ayrı duramaz ki can ise cana
Derman olman için gel dese sana
Düşünüp taşınıp kaşınamazsın

Türkmenoğlu der ki; dünyaya değer
Gönül birleştiren köprüymüş meğer
Bir salkım üzümü yediysen eğer
Dost bağından çıkıp taşınamazsın

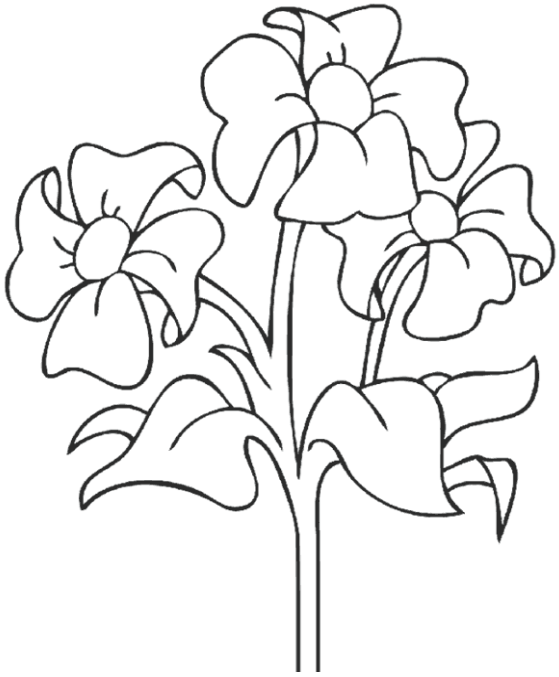

HAYRULLAH DEĞERLİ

Baktım Ağladım

Söğütlü çeşmeden bindim trene
Yan koltuğa döndüm baktım ağladım
Nazlı yârim geldi gözüm önüne
Oturdum gözyaşı döktüm ağladım

Geçerdi karşıma servi dal gibi
Gülerdi yüzüme gonca gül gibi
Geçmiyor günlerim oldu yıl gibi
Adına maniler yaktım ağladım

Ne zormuş ayrılık yıktı gönlümü
Nasıl arıyorum bilsen her günü
Açtım telefonu gezdim albümü
Resimlere bir bir baktım ağladım

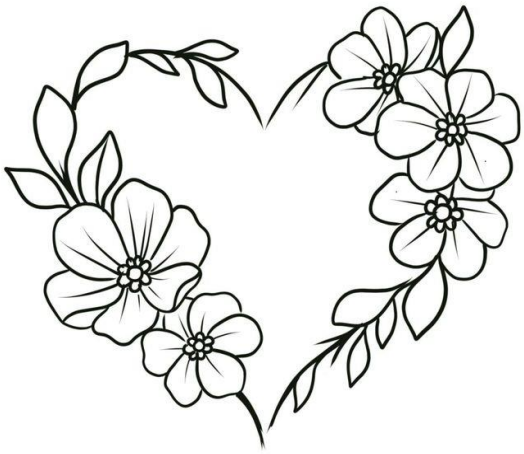

Öyle özledim ki seni oy gülüm
Kavuştursun sana beni de ölüm
Bitsin bu ayrılık bitsin bu zulüm
Oturdum boynumu büktüm ağladım

ÖZKAN DEMİR

Sevdanın Rengi

Asla ön yargılı olmamalı insan
Şu garip dünyada sevgi aynı lisan
Tuttuğunuz dalı bırakmadı isen
Sevda yollarında en güzel çizgisin

Kolay değil elbet sevmek ve sevilmek
Sevdiğin insanın kıymetini bilmek
Kaderde var ise bir araya gelmek
Sevda yollarında en güzel yazgısın

Sevdanın rengini seven insan bilir
Sanma ki her zaman sevenler ezilir
Aşk ile en güzel kapılar açılır
Sevda yollarında en güzel ezgisin

Kaynarcalı hayat geçer mi sevgisiz
Seven sevdiğine kalır mı ilgisiz
Yanlışı görünce silersin silgisiz
Sevda yollarında en güzel sezgisin

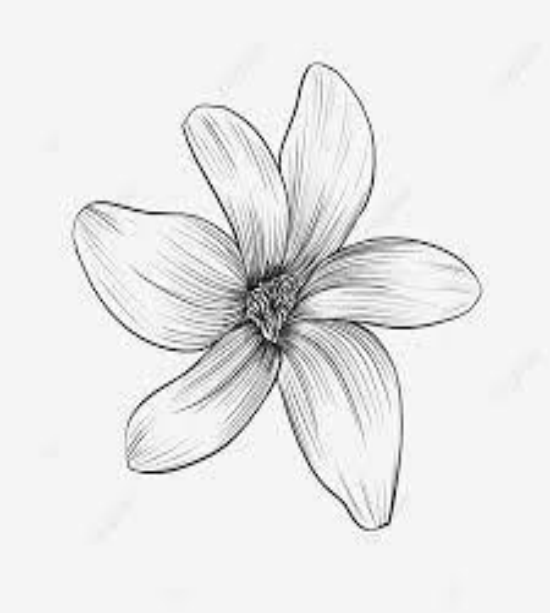

MURAT KAHRAMAN

Unuttuk

Kaçtı ağız tadı çaresi yokmuş
Haz alacak tatlı dili unuttuk
Gidişatlar bozuk tuz bile kokmuş
Hakk'a götürecek yolu unuttuk

Boş kalmış arazi yoktur ekeni
Kimse yenemiyor mala çökeni
Vazoya koymuşuz kuru dikeni
Gonca gonca açan gülü unuttuk

Ekin yoktur gözü diktik pastaya
Paket paket mallar saldık postaya
Kimyasaldan şurup yaptık hastaya
Arıyı öldürdük balı unuttuk

Aciz olanlardan olur mu aziz
İnanan üstündür, sanmayın azız
Derman da bizdedir çare de biziz
Bir baş için iki eli unuttuk

Bahtı kara olan kul gülmez imiş
Kavak ağacından köz olmaz imiş
Namertlerden iyi hâl gelmez imiş
Hakk'ın hâllerinden hâli unuttuk

Nasıl meyl etmişiz paraya pula
Azgın nefis böyle gelir mi yola
Yalvar yakar olduk aciz bir kula
Asıl tutunacak dalı unuttuk

AHMET KARA

Yollarım Uzak

Görünür dumanlı, aşılmaz dağı
Yarmak isterim de, yolların uzak!
Gönül sevdasında, sonsuza bağı
Kurmak isterim de, kolların uzak!

Gurbetin yerinde, esmez yelimde
Sazımız, sözümüz, çalmaz telimde
Baharı bekleyen, mutsuz halimde
Dermek isterim de, güllerin uzak!

Olabilir mi hiç; sevgi lüzumsuz
Sanmayın beni de, meşke uyumsuz
Vuslat ikliminde, aşka doyumsuz
Varmak isterim de, kulların uzak!

Kalmadı tadı da, artık buranın
Sevginle akacak, var mı pınarın
Olacak mı daha, sevda baharın
Ermek isterim de, dalların uzak!

Döktü yaprağımı, Eylülmüş dünde
Hatırlarım bende, ağlarım günde
Gezerim Boztepe, türkümüz sende
Sormak isterim de, dillerin uzak!

Üzüntüler büker, benim belimi
Uçurmuş fırtınan, sonsuz yelimi
Vahalardan aldım, sana gülümü
Vermek isterim de, çöllerin uzak!

SAKİN KARAKAŞ

Bizim Eller

Havası başkadır bizim ellerin
Kırk dilim aşınca ova görünür
Kızılırmak serin eser yellerin
Davul, zurna, sin sin hava görünür

Köpüklü suların çağlayıp akar
Kızlar sinesine al boncuk takar
Bülbüller bir güle aşk ile bakar
Figanı dertlere deva görünür

Köklen yaylasının şifadır suyu
Konduk zirve de alsan uykuyu
Sırık kebabıyla başlasın toyu
Özlem, hayal olur rüya görünür

Bereket biçerken nasırlı eller
Anadolu yazar sazdaki teller
Gönülden coşkuyla akarken seller
Yiğidine gurbet reva görünür

Kargı'nın düzünde yanık türküler
Pirinç tarlasında el aman diler
Sakinî bir gün gelir yüzün güler
Dünya'yı âlemde neva görünür

AYHAN SAĞIR

Oldu mu?

Kalbime kor ateş koyup böyle gitmen oldu mu
Ayrılık ölümden ağır bilir misin nazlı yar
Hayatımı heder ettin gönlen huzur doldu mu
Seni seven garip âşık her dem çeker ahuzar

Sahrayı çöllere düşsem Mecnun deyip tanırlar
Leylasının divanesi bir zavallı sanırlar
Anlamazlar bende beni bir garip davranırlar
Sevdasıyla meczup olmuş nice kayıp ruhlar var

Nefisi emmareye uyar kalpten goncayı derer
Şehvetle şeytan bir olup aşkta manayı yerer
Beşeri sevdalar çoktur pek azı Hakk'a erer
İlahi aşkı bilmeyen cahil dilinden bizar

Hayatımın merkezinde sabitlenmiş tek ansın
Sonsuzluğun hayaline tutunanlar inansın
Melek değil Huri değil sade güzel insansın
Çehresinde dolunaya gülümseyen bir nazar

Tenhasında yaşıyorum bilmediğim o evin
İntizarı tutar beni mumda yanan alevin
Çok çilekeş ve sitemkâr dualarıma sevin
Bilaloğlu aşk muamma hicran ateşinde nar

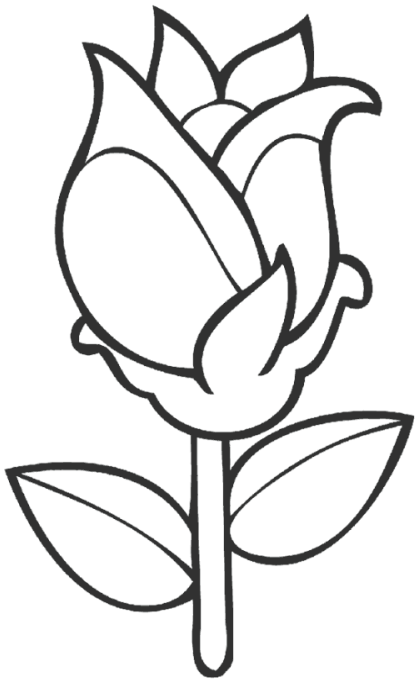

BÜLENT ARKAN

Gelin Ey Ebabiller

Gelin ey Ebabiller Ebreheler eşlendi
Kanla yoğruldu toprak fırınlar ateşlendi

Ebrehe'nin filleri insanlığı eziyor
Azrail yorgun düştü beşik beşik geziyor

Şahadetin şahidi Güneş ile Ay mahzun
Soykırıma uğrayan müşkülatlı soy mahzun

Armageddon filminin galası hazırlandı
Tuğladan mermilerin alası hazırlandı

Tarih tekerrür etti şeddelendi müşkülat
Ebabilin hayali gözlerime musallat

Sebebi ziyaretin çokça günah işlendi
Soykırım suçluları mahkemece fişlendi

Gelin ey Ebabiller Ebreheler eşlendi
Kanla yoğruldu toprak fırınlar ateşlendi